

Bilag 11.

København, den 20. November 1935.

Til Regering og Rigsdag.

Efter at vi har gjort os bekendt med det Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta, der er fremsat i Folketinget den 13. ds., tillader vi os herved at fremkomme med følgende:

Grosserer-Societetets Komité og Provinshandelskammeret har gentagne Gange udtalt, at Engros-Handelens principielle Opfattelse er den, at det nuværende Importreguleringssystem ikke er det rette Middel til Imødegaelse af Tidens økonomiske Vanskeligheder, og at det af Hensyn til vort Lands økonomiske Trivsel er paabydende nødvendigt, at en Afvikling af den bestaaende Ordning finder Sted.

Denne Opfattelse er fortsat Handelens Standpunkt. Hvis imidlertid de politiske Forhold medfører, at en Fortsættelse af Importreguleringssystemet er uundgaaelig, erkender vi det ønskelige i, at der i højere Grad end hidtil gives Erhvervsorganisationerne Indflydelse paa Importreguleringens Administration, idet vi dog herved maa betone, at der i saa Fald ogsaa bør tilsikres Erhvervsorganisationerne afgørende Myndighed og Indflydelse med Hensyn til Gennemførelsen af Importreguleringen i dens Helhed.

Desværre opfylder det foreliggende Lovforslag ikke dette Ønske. Den Medvirken fra Erhvervenes Side, der er forudset ved Lovforslagets §§ 3, 5, 6, 7, 8 m.fl., er blot af raadgivende Art paa samme Maade som i den nugældende Lov, og de Erfaringer, der under denne er indhøstet, har til fulde belært os om, at en Medvirken af denne Art ikke byder Erhvervenes Organisationer nogen som helst Sikkerhed for, i hvilket Omfang deres Synspunkter vil blive fulgt og deres Indflydelse virkelig staa Maal med det Ansvar, der paalægges dem.

Vi maa derfor kræve, at der i videre Omfang end sket maa tillægges Erhvervenes Repræsentationer en virkelig bestemmende eller medbestemmende Indflydelse paa Importreguleringens Tilrettelægning og Gennemførelse, en Indflydelse, der ikke som i det foreliggende Lovforslag kan gøres illusorisk derved, at al afgørende Myndighed er tillagt Ministeren for Handel, Industri og Søfart, der suverænt kan træffe sin Afgørelse under Tilsidesættelse af de af Erhvervene indtagne Standpunkter.

Om Forslagets enkelte Bestemmelser tillader vi os herudover foreløbig at anføre:

ad § 3, Stk. 1:

Under Hensyn til det ønskelige i ogsaa at kunne udvide Landets Reeksport og Transithandel foreslaar man, at Ordene „Reeksport og Transithandel“ indsættes i Stykkets 4de Linie efter Ordet „Eksport“.

ad § 3, Stk. 2:

Kravet om, at privat Vareudveksling er betinget af, at Udførselen er en paaviselig Merudførsel, bør under Hensyn til, at en saadan Paaviselighed praktisk talt er umulig, ændres derhen, at det maa være tilstrækkeligt, at Vareudvekslingen maa antages at medføre en Merudførsel.

ad § 3, Stk. 3:

Ændringer i den i Bilaget optrykte Varefortegnelse bør efter vor Opfattelse som hidtil alene kunne foretages af Ministeren med *enstemmig* Tilslutning fra Rigsdagens Valutaudvalg.